

Arrest

nr. 54 182 van 10 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 17 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Armeens staatsburger van Armeense afkomst, bent in 1982 in Jerevan geboren. U woonde samen met uw echtgenote in Jerevan. De maanden voor uw vertrek verbleef u in Leninakan, in Lusakart en in Jerevan. Van 2002 tot 2004 deed u uw legerdienst. Van 2004 was u werkzaam als leerkracht lichamelijke opvoeding op de universiteit voor architectuur te Jerevan. Uw problemen begonnen op de dag van de presidentverkiezingen, 19 februari 2008. U verklaarde dat u als vertrouwenspersoon voor Levon Ter-Petrosyan de verkiezingen in het kiesbureau 7/21 in Malatsya-Sebastya had gadegezien. Tijdens deze verkiezingen constateerde u dat een persoon, Serobyen, meerdere enveloppen in de kiesbus wou deponeren. Deze persoon was een medewerker van het parket. U wou deze fraude rapporteren, maar uw klacht werd niet geregistreerd door de kiescommissie in de registratiemap. Bij het verlaten van het kiesbureau sprak Serobyen u aan. Hij en zijn medewerkers sloegen u. U gaf aan dat u

deze aanval de volgende dag bent gaan melden bij de politie maar dat de politie liet weten dat ze niets konden doen omdat Serobyanyan een medewerker van het parket is. Op 5 maart 2008 werd u door de politie meegenomen en ondervraagd over de rellen van 1 maart 2008 en vastgehouden gedurende 3 dagen. In de zomer van 2008 werd u opnieuw opgepakt door de politie van Kentron bij het uitdelen van flyers en u werd 2 dagen vastgehouden. Op 31 december 2008 en op 8 januari 2009 werd u samen met uw vriend Tigran door medewerkers van Serobyanyan geslagen. U verklaarde dat u ook in september 2009 door Serobyanyan werd gearresteerd en gedurende een dag werd vastgehouden. U nam ontslag op 10 november 2009 en u verliet samen met uw vrouw Armenië met het vliegtuig op 14 december 2009. Jullie reisden via Parijs naar België. Jullie kwamen in België toe op 14 december 2009 waar jullie de volgende dag asiel aanvraagden bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van jullie asielaanvraag legden jullie volgende documenten voor: uw geboorteakte, de geboorteakte van uw echtgenote en zoon, jullie huwelijksakte, uw rijbewijs, uw militair boekje en jullie diploma's.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst vreest door medewerkers van het parket te worden opgespoord en vervolgd omwille van uw deelname als vertrouwenspersoon voor Levon Ter-Petrosyan aan de presidentsverkiezingen in uw land van februari 2008. U werd na de verkiezingen door een medewerker van het parket geslagen en in maart 2008, in de zomer van 2008 en in september 2009 aangehouden (CGVS p. 11, 13, 14).

U kan echter niet aannemelijk maken dat u werd aangesteld als vertrouwenspersoon van Levon Ter-Petrosyan. Zo blijkt dat u verklaarde niet te weten wie u als vertrouwenspersoon op de centrale staf van HSH had aangesteld. Ook slaagde u er niet in om de namen te geven van de leden van de kiescommissie van het kiesbureau waar u beweerde als vertrouwenspersoon aanwezig te zijn geweest. Tevens verklaarde u, in tegenstelling tot informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier toegevoegd, dat de stembus van hout was. U gaf eveneens aan dat het niet de taak van een vertrouwenspersoon was om aanwezig te zijn bij de telling van de stembiljetten en dat ze vertrouwenspersonen niet binnenlaten (CGVS man p. 10). Dit gebrek aan kennis over enkele cruciale zaken betreffende de verkiezingen in het algemeen en de aanstelling en rol van een vertrouwenspersoon in het bijzonder, doet besluiten dat het ongeloofwaardig is dat u als vertrouwenspersoon voor Levon Ter-Petrosyan aanwezig was in het kiesbureau in Malatsya-Sebastya. Bovendien blijkt, uit de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal waarvan eveneens een kopie aan uw administratief dossier werd gevoegd, dat alle vertrouwenspersonen verplicht moesten worden geaccrediteerd door de Central Election Commission (CEC). Daarom moest het stafpersoneel van de kandidaten voor de presidentsverkiezingen aan de CEC lijsten bezorgen van al wie als vertrouwenspersoon was gekozen. Enkel op basis van die lijsten reikte de CEC aan alle vertrouwenspersonen accreditatieattesten uit. Bijgevolg kreeg iemand die niet op die lijsten voorkwam, van de CEC geen accreditatie als vertrouwenspersoon. De CEC beschikt over lijsten die op exhaustieve wijze de vertrouwenspersonen van de kandidaten voor de presidentsverkiezingen, met hun naam, voornaam, geboortedatum, paspoortnummer en beroepssituatie opsommen. Bij nazicht van de lijst van vertrouwenspersonen van Levon Ter-Petrosyan blijkt dat uw naam er niet in is opgenomen waardoor er bijgevolg totaal geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen dat u toen optrad als vertrouwenspersoon voor Ter-Petrosyan. Logischerwijze kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan de problemen die u ten gevolge hiervan zou ondervonden hebben.

Bovendien moet eveneens opgemerkt worden dat de opeenvolgende verklaringen van u en uw vrouw tegenstrijdige elementen bevatten, waardoor uw asielaanvraag verder ondermijnd wordt. Aangaande uw Armeense paspoort verklaarden zowel u als uw echtgenote bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat jullie deze identiteitsdocumenten thuis in Armenië hadden achtergelaten (DVZ man, vraag 21; DVZ vrouw, vraag 33). Echter bij het interview op het Commissariaat-generaal beweerden jullie beiden dat jullie Armeense paspoorten werden afgenomen in het ziekenhuis door medewerkers van het parket op 30 augustus of op 1 september 2009 (CGVS man p. 7, 8, CGVS vrouw p.5). Toen jullie werd gewezen op het feit dat jullie bij de Dienst Vreemdelingenzaken andere verklaringen hadden afgelegd, antwoordde u dat jullie nog bang waren en dat jullie de procedure niet kenden (CGVS man p. 7). Uw echtgenote gaf aan dat jullie gespannen waren en dat het de eerste gedachte was die in jullie opkwam (CGVS vrouw p. 5). Jullie uitleg voor deze tegenstrijdige verklaringen is niet afdoende.

Ook betreffende uw arrestatie in de zomer van 2008 dient te worden geconcludeerd dat jullie onderlinge verklaringen tegenstrijdig zijn. U beweerde dat u in de zomer van 2008 tijdens het uitdelen van flyers bent gearresteerd. U werd samen met uw vriend Tigran gearresteerd door de politie van de wijk Kentron en u werd twee dagen vastgehouden (CGVS man p. 13, 14). Toen uw echtgenote werd gevraagd wanneer u werd opgepakt antwoordde zij dat u na jullie huwelijk nog één keer werd opgepakt in september 2009 en dat u de volgende dag reeds werd vrijgelaten (CGVS vrouw p. 8). Toen haar werd gewezen dat u had verklaard gedurende twee dagen te zijn gearresteerd in de zomer van 2008,

antwoordde ze dat ze het zich niet kon herinneren (CGVS vrouw p. 8). Opnieuw is haar uitleg geen afdoende verklaring voor deze tegenstrijdige elementen.

Volledigheidshalve dient te worden aangehaald dat ook de reisroute, zoals die door u werd verklaard, ongeloofwaardig is. Uit uw relaas blijkt dat u reisde met valse documenten. U gaf aan dat u het vliegtuig nam in Jerevan en dat u naar Parijs vloog. U beweerde dat u nooit de valse reisdocumenten in handen had gehad, noch dat u deze ooit persoonlijk heeft moeten tonen. Evenmin weet u welke gegevens er in deze valse documenten stonden. U kan niet zeggen of uw eigen foto in het paspoort stond, noch weet u of er een visum in het paspoort aanwezig was (CGVS man p 6). Toen u expliciet werd gevraagd of u in de luchthaven van Jerevan de paspoortcontrole passeerde zonder paspoort, zei u dat uw begeleider Hyak de paspoorten had afgegeven (CGVS man, p. 6). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is gevoegd, blijkt echter dat er aan de onlangs gerenoveerde luchthaven Zvartnots van Jerevan strenge en individuele paspoortcontroles gebeuren. Er kan bijgevolg geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou u zonder persoonlijk uw paspoort te hebben moeten voorleggen aan de hiervoor bevoegde autoriteiten in een vliegtuig zijn geraakt en zo uw land zijn uitgereisd. Hierdoor en mede door bovenstaande tegenstrijdige verklaringen betreffende uw paspoort, ontstaat het vermoeden dat u uw Armeens paspoort, uw identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties, om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld het door u verkregen visum voor uw reis naar België verborgen te houden.

Uit hetgeen hieraan voorafgaat blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals vervat in de bepalingen over subsidiaire bescherming kan worden vastgesteld. De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Uw geboorteakte, de geboorteakte van uw echtgenote en zoon, jullie huwelijksakte, uw rijbewijs, uw militair boekje en jullie diploma's bevatten enkel persoonsgegevens die niet worden betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In het eerste middel vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen wegens de schending van de taalrol, van artikel 57/6, eerste tot zevende lid van de vreemdelingenwet en van een substantiële vormvereiste. Hij stelt dat de delegatie aan een Franstalige adjunct om Nederlandstalige beslissingen te ondertekenen niet geldig kan zijn omdat deze adjunct geen blijk heeft gegeven van voldoende taalkennis.

2.1.2. Artikel 57/4 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de adjuncten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het bewijs leveren van de kennis, de ene van de Nederlandse taal, de andere van de Franse taal. Uit de parlementaire voorbereidingen van de Wet van 14 juli 1987 blijkt bovendien dat een amendement om de commissaris-generaal van de ene taalrol te laten bijstaan door één adjunct-commissaris van de andere taalrol werd ingetrokken. Hieruit kan worden afgeleid dat een adjunct-commissaris geen taaladjunct is die een eentalige chef bijstaat.

Artikel 57/2 van vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en zijn adjuncten geheel onafhankelijk zijn bij het nemen van hun beslissingen. In de voorbereidende werken werd er uitdrukkelijk op gewezen dat deze adjuncten geen rijksambtenaren zijn in de zin van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel. Dit betekent dat zij niet ingedeeld worden bij de één of andere taalrol in die zin dat zij enkel rechtsgeldige beslissingen kunnen nemen in de taal van de taalrol waarbinnen zij benoemd zijn. Uit artikel 57/9 van de vreemdelingenwet volgt dat de in artikel 57/6, 1° tot en met 7° opgesomde bevoegdheden worden uitgeoefend door de commissaris-generaal of bij delegatie door zijn adjuncten. De adjuncten vervangen de commissaris-generaal bijgevolg bij delegatie voor al deze bevoegdheden ook al zijn ze eentalig. De ondertekening in onderhavige zaak van een Nederlandstalige beslissing door een adjunct-commissaris die niet het bewijs heeft geleverd van de kennis van de Nederlandse taal is bijgevolg volkomen wettig (RvS 17 oktober 2002, nr. 111.642). De door verzoekende partij ter terechtzitting neergelegde beschikking betreffende de toelaatbaarheid in administratieve cassatie doet aan voorgaande geen afbreuk aangezien een toelaatbare beschikking nog geen bewijs is van de onwettigheid van de genomen beslissing.

2.2.1. In het tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 62 van de vreemdelingenwet. Hij stelt dat hij niet akkoord gaat met de motivering van de beslissing en dat hij op basis van zijn verklaringen voldoende heeft aangetoond dat hij in Armenië vervolgd wordt.

2.2.2. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging (of risico op ernstige schade) volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees (risico) reëel is. Deze vrees (of risico) dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoekers dienen in dit verband de vrees (risico) concreet aannemelijk te maken.

In casu werd door de bestreden beslissing vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij werd aangesteld als vertrouwenspersoon van Levon Ter-Petrosyan. Verzoeker legde ter zake vage en tegenstrijdige verklaringen af. Bovendien komt zijn naam als vertrouwenspersoon niet voor op de lijsten van het CEC. Daarnaast legden verzoekers onderling tegenstrijdige verklaringen af aangaande diverse kernelementen uit hun asielrelazen. Tot slot legde verzoeker ongeloofwaardige verklaringen af met betrekking tot zijn reisroute. Verzoeker weerlegt deze vaststellingen niet in zijn verzoekschrift. De Raad sluit zich aan bij de motieven van de bestreden beslissing.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Om dezelfde reden bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan en er is geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in Armenië een toestand heerst zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER